

Akademik Kıyım: 15 Temmuz'dan 16 Nisan'a giden yolun ayıklanması

Ünal Özmen

Egemen sınıf, şiddete her zamankinden fazla başvurmak hatta şiddeti tek seçenek olarak kullanmak zorunda kalmışsa, ideolojik dayanağı milliyetçilik ve din ikna kabiliyetini yitirmiş demektir. İdeolojik argümanı tükenmiş olan devlet, böyle anlarda ideolojisini yeniden üretmek üzere dayanaklarını çürüten fikri kaynaklara karşı şiddet kullanır. Çünkü demokrasi talebi, alternatif bir seçenek olarak toplumun önüne çıkmak üzeredir. AKP'nin 15 yıllık iktidar döneminin ikinci yarısında, her bir devlet aygıtını tedhiş amaçlı kullanması, tükenen ideolojisinin önündeki bariyerleri temizleme girişimidir.

15 Temmuz darbe girişiminin ardından “demok-rasiye, hukuk devletine, vatandaşların hak ve özgürlüklerine yönelik tehdidi ortadan kaldırmak”(!) üzere Anayasanın 120. maddesi gerekçe gösterilerek 20 Temmuz 2017 günü Olağanüstü Hal ilan edildi.

OHAL kapsamında 1 Mart 2017 itibari ile “demok-rasiyi yaşatmak” adına “darbe teşebbüsü ve terörle mücadele çerçevesinde alınması zaruri olan tedbirler ile bunlara ilişkin usul ve esasların” belirlendiği 19 Kanun Hükmünde Kararname yayımlandı.

OHAL, Olağanüstü Hal Kanununun'da da belirtildiği gibi hak ve özgürlüklerin kısıtlanması demek. 2935 Sayılı Olağanüstü Hal Kanununun 2. maddesi bunu açıkça belirtir. “*Bu Kanun; olağanüstü hal ilanına tabii afet, tehlikeli salgın hastalıklar veya ağır ekonomik bunalım hallerinde ilan edilen olağanüstü hallerde vatandaşlar için getirilecek para, mal ve çalışma yükümlülükleri ile olağanüstü hallerin her türü için ayrı ayrı geçerli olmak üzere, temel hak ve hürriyetlerin nasıl sınırlandırılacağı veya nasıl durdurulacağına, halin gerektirdiği tedbirlerin nasıl ve ne suretle alınacağına, kamu hizmeti görevlilerine ne gibi yetkiler verileceğine, görevlilerin durumlarında ne gibi değişiklikler yapılacağına ve olağanüstü yönetim usullerine ilişkin hükümleri kapsar.*”

OHAL'le sıkıyönetim arasında yetkiyi kullanan makamlar dışında pek bir fark bulunmaz. Sıkıyönetimde güvenlikle ilgili “sivil” birimler (vali, kaymakam, polis, zabıta vb.), idari yetkilerin devredildiği sıkıyönetim komutanına bağlanır. Askeri yetki kullanan OHAL valisi ile vali yetkilerinin devredildiği sıkıyönetim komutanı arasında küçük ayrıntılar dışında pek bir fark olmadığını benim kuşağım bilir. 1971'den bu yana ilan edilen sıkıyönetim ve olağanüstü hal dönemlerini görmüş, yaşamış biri olarak rahatlıkla söyleyebilirim ki uygulama ve sonuçları bakımından biri diğerini aratmaz. Sıkıyönetim, olağanüstü hal veya bu yollarla başa çıkılamaması durumunda yapılan askeri darbelerin tümünün ortak hedefi demokratik kazanımları geri almak, ilerlemeyi dizginlemektir. Bu bakımdan 15 Temmuz Darbe Girişimi ardından ilan edilen OHAL, kanunun sınırladığı “temel hak ve hürriyetlerin” tek vasısı olan “sol”a karşı yapılmış örtük bir darbedir.

OHAL veya sıkıyönetim, Türkiye'de ömrü birkaç yılı bulan “sivil” iktidarların her daim kullandığı

bir yönetme aracı olmuştur. Askeri darbe dönemlerini liste dışı tutarsak, yakın tarihte kurulmuş tüm hükümetlerin (Bülent Ecevit, Süleyman Demirel -1978 – 1980-; Turgut Özal, Mesut Yılmaz, Tansu Çiller, Necmeddin Erbakan, Bülent Ecevit -1987 – 2002-) ülkeyi olağan yasalarla yönetemediklerini görürüz. Nihayet, askeri vesayet rejimini tasfiye ettiği iddia edilen R. Tayyip Erdoğan'da (2016 - ...) iktidarını sürdürme yolu olarak baskı yasaları anlamına gelen OHAL'e başvurmak zorunda kaldı.¹ Üstelik Erdoğan tarafından ilan edilen OHAL, diğerlerinden farklı olarak belirli illerde değil, ülke genelinde uygulanmaktadır.

Demokratik hakların askıya alınması, kullanımının engellenmesi nihayetinde demokrasi talebini boğmayı amaçlar. Bu bakımdan demokratik hakları, sorunlu da olsa mevcut hukuki dayanakları askıya alan OHAL'de alınan kararların gerekçesi demokrasiyi korumak olamaz. Çünkü demokratik olmayan yapılarla demokratik olmayan yöntemlerle mücadele edilemez. Demokrasiyi, evrensel hukuku askıya alan her uygulama ancak demokratik ortamlarda gelişen solu, sosyal demokratları, sendikaları, egemen ideolojinin her daim tehdit olarak gördüğü etnik veya inanç farklılıklarını hedef alır. Nitekim 20 Temmuz 2016'da ilan edilen OHAL karar ve uygulamaları, ilan gerekçesi olarak "FETÖ", PDY" olarak adlandırılan Cemaat yapılanmasında rol almış kimi kişi ve kuruluşları hedef almış olsa da o ve benzer yapılanmaların ideolojik dayanaklarını hedef almamıştır. Buna karşın solun düşünsel ve örgütsel kaynaklarına karşı acımasızca saldırılmıştır.

Bu örtük darbenin sola, iktidar çeperine sığınmayan birey ve toplum kesimine yönelmesi emrini Erdoğan bizzat vermiş; Gezi Parkı'na, Topçu Kışlası ve cami yapılmasına direnen sol güçleri kastederek "İsteseler de istemeseler de Taksim'e kışla yapılacaktır"² diyerek asıl hedefin sol olduğunu darbe

girişiminin ardından yaptığı ilk açıklamada işaret ederek, darbe teşebbüsü bahanesiyle ele geçirdiği yetki ve güç araçlarını kime karşı kullanacağını o gün ilan etmişti.

İlki 20 Temmuz'da olmak üzere, birkaç hafta arayla çıkan KHK'ların değişmez birinci maddesi şöyle; "*Terör örgütlerine veya Milli Güvenlik Kurulunca Devletin milli güvenliğine karşı faaliyette bulunduğu karar verilen yapı, oluşum veya gruplara üyeliği, mensubiyeti veya iltisakı yahut bunlarla irtibatı olan ve ekli liste(ler)de yer alan kişiler kamu görevinden başka hiçbir işleme gerek kalmaksızın çıkarılmıştır. Bu kişilere ayrıca herhangi bir tebligat yapılmaz. Haklarında ayrıca özel kanun hükümlerine göre işlem tesis edilir.*" Herhangi bir kanıtı dayanmaksızın, faşizmin muğlak yasası "*milli güvenlik gerekçesiyle*" yüz binlerce kişinin OHAL kapsamında kovuşturulması, görevden uzaklaştırılması, mal varlıklarına el konulmasının sağlandığı maddenin ekinde yer alan isimlerin "üyeliği, mensubiyeti, iltisakı, irtibatı" hakkında mağdur dahil kimsenin bilgisi bulunmamaktadır. Ülkede huzur ve sükûnu sağlamak amacıyla görevden uzaklaştırılan kamu görevlileri hakkında ilgili mevzuatında öngörülen soruşturma açma sürelerinin olağanüstü hal süresince uygulanmaması; kapatılan vakıflar, dernekler ve okullar; el konulan ticari işletmeler ile kişilerin taşınır, taşınmaz her türlü mal varlığına el konulması; kovuşturulan veya herhangi bir soruşturma yapılmaksızın görevlerine son verilenlerin pasaportlarının iptali, unvanlarını kullanama ve herhangi bir işte çalışmasının engellenmesi yoluna gidildi.

OHAL mağdurlarının sayısı bilinmiyor; muhtemelen gerçek rakam hiçbir zaman bilinmeyecek. Resmî makamların açıkladığı rakamlara itibar edilse bile OHAL, gerisinde (1 Mart 2017 tarihi itibarıyla) çoğunluğu eğitim çalışanı olmak üzere ürkütücü boyuta mağdur bıraktı: 105 bin 759 kişi hakkında işlem yapıldı; hakkında adli işlemin devam ettiği bu kişilerin 42 bin 83 kişi tutuklu. Kıyım derecesinde saldırıya uğrayan eğitim kurumlarının kaybı ise şöyle: Hakkında işlem yapılan MEB çalışanı 44 bin 130 (Öğretmen 40 bin 275, Personel 3 bin 855); ihraç edilen 33 bin 065; açığa alınan 7 bin 210. KHK ile üniversitelerden ihraç edilen akademisyen 2 bin 341; görevinden uzaklaştırılan 4 bin 224 (sözleşmesi iptal edilen veya yenilenmeyen akademisyenlerin sayısı bilinmemektedir).

¹ Erdoğan yönetiminin OHAL ilan tarihi her ne kadar 20 Temmuz olsa da Türkiye 2015'ten itibaren olağanüstü tedbirlerle yönetiliyor. TÜSİAD üyesi işadamı Memduh Boydak'ın gözaltına alınmasıyla başlayan bazı şirketlere el konulması; 28 Ekim 2015'te Bugün ve daha sonra aralarında Hayat, İMC ve YOL tv.'nin de bulunduğu bir dizi gazete ve televizyonun kapatılması; ardından HDP milletvekillerinin gözaltına alınmasını sağlayan milletvekili dokunulmazlığını kaldıran yasanın kabulü (20 Mayıs 2016) hukuka uymadığı gibi mevcut yasalara da aykırıydı.

² 19 Temmuz 2016, <http://www.diken.com.tr/erdoganin-akli-hep-gezide-isteseler-de-istemeseler-de-taksime-kisla-yapilacak/>

Daha ziyade kamu çalışanlarına yönelik kovuşturmalar, hükümetin, Gülen Cemaatinin devlet kurumlarındaki örgütsel yapısını kırmaya yönelik girişimi olarak algılanıyor. Her ne kadar hukuki dayanaktan yoksun olduğu bilinse de toplumun büyük bir kesimi, hukuki uyarlılığı bulunmayan kararları, hükümete verilmiş tasarrufu olarak düşünüp vicdaniliğini sorgulamadı ve olup bitenleri sessizlikle izledi. Ancak, 7 Ocak 2017 tarihinde yayımlanan 686 sayılı KHK ile 330 akademisyenin ihracı, KHK'lerin hukukiliğinin tartışılmasına vesile oldu. Ankara Üniversitesi'ndeki (özellikle Siyasal Bilgiler ve İletişim Fakültesinden) ihraçlarla saldırının kişiden ziyade kurum olarak üniversite kavramına yönelmesi; ihraç listelerinin üniversitelerde hazırlandığı YÖK açıklaması, (üniversitesiyle ilişkisi OHAL öncesi kesilmiş olmasına rağmen) Prof. Dr. Öget Öktem Tanör, Prof. Dr. İbrahim Kabaoğlu gibi kamuoyunun tanıdığı ve "masumiyetinden" kuşku duymadığı isimlerin listede yer almış olması eylemli tepkilerin ortaya çıkmasına yol açtı.

Akademiye yönelik baskıların, Hitler Almanya'sından kaçıp Türkiye'ye sığınan bilim insanlarının öyküleriyle benzerlik kurulma noktasında tartışma yaratması, hiç kuşkusuz Barış İmzacılarının listeye eklenmiş olmasıyla ilgiliydi. Ankara Üniversitesi öğrenci ve Barış Bildirisini imzalayan akademisyenlere destek imzası veren öğretim üyelerinin protestoları, Marmara, Sakarya, İstanbul ve Boğaziçi üniversitelerinde yankı buldu. Sürekliliği olmasa da Gezi Direnişinde sokak infazına kurban vermiş, polis şiddetini görmüş üniversitelerin arkadaşlarının ve hocalarının arkasında durduklarını bir kez daha göstermesi anlamlıydı.

Bilim insanlarına yönelik operasyonlar, uluslararası bilim kamuoyunda da yankılandı: 62 uluslararası kuruluş, 21 Temmuz'da yayımladıkları ortak bir bildiriyle, Barış İçin Akademisyenler ile başlayan sürecin endişe verici boyuta eriştiğini açıkladı.³ BBC'nin bildirdiğine göre Uluslararası Eğitim Enstitüsü (IIE) bünyesinde faaliyet gösteren Scholar Rescue Fund (Bilim İnsanı Kurtarma Fonu) direktörü Sarah Willcox, siyasi yaptırımlar, hapse atılma ve şiddet görme kaygısıyla Kurtarma Fonuna 65'i Türkiye'den «eşi benzeri görülmemiş» sayıya ulaştığını açıkladı.⁴ İngiltere merkezli Council

³ <https://www.timeshighereducation.com/news/turkeys-purge-academia-leads-record-asylum-requests>

⁴ <http://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-37754038>

for At-Risk Academics (Risk Altındaki Akademisyenler Konseyi) direktörü Stephen Wordsworth ise haftada dört veya beş başvuru alan kurumun Türkiye'den gelen başvurularla haftada 15-20'ye çıktığını belirtiyordu.

Faşizm, toplumun mevcut rejime yabancılaşmış yeni bir tercih yapma noktasına geldiği anlarda, onları ikna yöntemleriyle yönlendiremeyen burjuvazinin, kitlelerin iradesini kırmak için militer (ordu, polis, istihbarat, kanunlar, ekonomi, milis kuvvetler vb.) araçları devreye soktuğu diktatörlüğün adıdır. Egemen sınıf, şiddete her zamankinden fazla başvurmak hatta şiddeti tek seçenek olarak kullanmak zorunda kalmışsa, ideolojik dayanağı milliyetçilik ve din ikna kabiliyetini yitirmiş demektir. İdeolojik argümanı tükenmiş olan devlet, böyle anlarda ideolojisini yeniden üretmek üzere dayanaklarını çürüten fikri kaynaklara karşı şiddet kullanır. Çünkü demokrasi talebi, alternatif bir seçenek olarak toplumun önüne çıkmak üzeredir. AKP'nin 15 yıllık iktidar döneminin ikinci yarısında, her bir devlet aygıtını tedhiş amaçlı kullanması, tükenen ideolojisinin önündeki bariyerleri temizleme girişimidir. Bir başka tanımlamayla ekonomik, sosyal, siyasal sorunları çözenin başka bir yolu yoktur demek olan faşizmin, toplumun, yönünü sola çevirerek 'bunlar bir şey söylüyor, dinlemek gerek' demeye noktasına geldiği anda söz üreten entelektüellerin sesini boğmaktan başka çaresi bulunmamaktadır. Bu nedenle faşizm, şiddetini özellikle öğretmen ve öğretim üyelerine yöneltir. Bu yolla demokratik dili baskı altına alabileceğini, can çekişen ideolojisinin ömrünü uzatabileceğini düşünür. (Öğretim programlarından Evrim Kuramının çıkartılıp değerler eğitimi adı altında dini ve milli öğretilerin tüm ders programlarına yayılmasını da şiddetin başka bir şekilde tezahürü olduğunu not etmek gerekir.)

Peki, faşizm iktidarın ömrünü uzatır mı? Bu soruya "hayır" demek kibirli ve aynı zamanda kurtuluşu temenniye havale eden dogmatik bir yanıt olur. Şiddet, elbette iktidarların ömrünü uzatır. Fakat faşizmin hegemonya süresini kesinlikle antifaşist güçlerin siyasi yetenekleriyle tümleşmiş eylemleri belirler. Bu konuda tarihten ders alabiliriz; nitekim 18 KHK ile 4 bin 481 akademisyeni ihraç edilene dek suskunluğunu koruyan üniversitelerin, 72 akademisyeni ihraç edilen Ankara Üniversitesi'nden çıkan sese karşılık vermesi, bu konuda deneyim ve cesaretin ne denli önemli olduğunu göstermektedir.

Yine, Yeniden değiştirilen Öğretim Programları Üzerine

Milli Eğitim Bakanlığı, 51 dersin öğretim programını tümüyle değiştirmeye kararı ile program “taslak”larını 13 Ocak 2016 günü kamuoyuna açıkladı. Programlar ilgili kişi, kurum, kuruluş ve halkın görüş bildirebilmesi için 27 günlüğüne internet ortamında askıya çıkartıldı. 10 Şubat’a kadar gelen geribildirimler, 4 günlük (21-24 Şubat) bir çalışma sonunda tasnif edilip değerlendirilerek(!) programlara son şekli verildi.

Evrım Kuramına yer verilmemesi ve din eğitiminin, değerler eğitimi adı altında diğer derslere yayılması programların en çok tartışılan yönü oldu.

Eğitim Bakanlığının 13 Ocak sabahı açıkladığı yeni öğretim programlarının, hangi saikle nerede hazırlandığı konusunda eğitim kamuoyu yeterli bilgiye sahip değildi. Söz konusu programların derin bir arka planı olduğunu pek az kişi biliyor. Bunlardan biri de süreci başından beri izleyen bu satırların yazarıydı. Programlar henüz ortaya çıkmadan yedi ay önce 17 Haziran 2016 günü BirGün’de yeni programların nerede, nasıl, hangi mantıkla hazırlandığını bildirmiştim. 30 Aralık’ta ise programların yayına hazır olduğunu bildirdim. Askıya çıktıktan sonrasını da izlemeye devam ediyorum. Türkiye’nin eğitimde yeni bir rotaya girdiğinin habercisi olan 2017 öğretim programı değişikliği hakkında bütünlüklü bir arşiv bilgisi olmasından gazete yazılarından bir derleme yaptım:

17 Haziran 2016¹

“Hükümet temeleğitim ve ortaöğretime ait öğretim programlarını üçüncü kez tümüyle değiştirme kararı alıyor. Bunun için önce tüm programları, dine uygun olmayan unsurların tespit edilip çıkartılması/değiştirilmesi ve eklemeler yapılması için Din Öğretimi Genel Müdürlüğüne gönderiyor. Genel müdürlük Öğretim Programları ve İçerik Geliştir-

¹ <http://www.birgun.net/haber-detay/turkiye-suudi-arabistan-anayasasini-uyguluyor-116440.html>

me adında bir komisyon kuruyor ve bu komisyon kendilerinden beklendiği biçimde her programla ilgili ayrıntılı rapor hazırlıyor. Raporlar ilgili genel müdürlüklere (temel eğitim, ortaöğretim, mesleki ve teknik eğitim) gönderiliyor. Genel müdürlükler ise oluşturdukları program komisyonlarının önüne Din Öğretimi Genel Müdürlüğünden gelen raporu koyarak programların bu çerçevede hazırlanmasını istiyor. Tahmin edileceği gibi alt komisyonlarda ne mevzuata ne usul ve yöntem aykırılığına ne de içeriğe ilişkin telkinlere itiraz eden olmuyor. Din Öğretimi Genel Müdürlüğünden gelen taslaklar program formatı verilerek onay için tekrar geldiği yere, Din Öğretimi Genel Müdürlüğüne gönderiliyor. **İlk aşamada tamamlanmış olan ortaöğretim programları, Din Eğitimi Genel Müdürlüğündeki Dini Denetim Komisyonunun onayına sunulmuş durumda.”**

...

30 Aralık 2016²

...

Haberini verdiğim program değişikliği, öncekilerden farklı; hem içerik hem de biçim bakımından modern müfredat hazırlama tekniğinin dışında bir yola girilmesi anlamına geliyor. En belirgin fark, müfredatların din adamlarından oluşan bir kurul tarafından dine uygunluk bakımından denetime tabi tutulması. Belki ilk aşamada cihat dersi olmayacak ama ders konularında bilim, İslam ülkelerinde üretildiği oranda yer alacak.

...

03 Şubat 2017³

...

Aziz Sancar, 2015 Nobel Kimya Ödülünü, kimyanın alt dallarından biri olan biyokimya alanında yaptığı araştırmasıyla aldı. (...) Sancar’a Nobel ödülünü getiren “Hücrelerin hasar gören DNA’ları nasıl onardığını ve genetik bilgisini koruduğunu haritalandıran araştırmasıydı”. Bu nedenle “evrim biyologu”, Sancar’ın diğerlerinden önce söylenmesi gereken bilim unvanlarından biridir.

² <http://www.birgun.net/haber-detay/milli-cografya-millitarih-donemine-mi-donuyoruz-141307.html>

³ <http://www.birgun.net/haber-detay/aziz-sancar-susma-hakkinikullanamaz-145522.html>

Peki, bu değerli bilim insanımızın, araştırmalarıyla gelişmesine katkıda bulunduğu biyoloji biliminin dayanağı evrim kuramının ders programlarından çıkartılması karşısında bir çift sözü olması gerekmez mi? İsveç'ten getirdiği ödülünü Anıtkabire, gönlünü Saraya ve Ülkücülere bırakıp gitmiş olsa da Sayın Sancar politik biri değil. Kendisinden politik bir açıklama, tavır beklemiyoruz. Fakat çalışma alanı olan bilim dalının omurgası sayılan Evrim Kuramına “eskimiş ve çürümüş bir teoridir” diyen Numan Kurtulmuş'a, şu sıralar yanıt verecek özerk tek kişi Sancar'dan başkası değil. Hele hele başarısını Atatürk Türkiye'sine borçlu olduğunu söyleyen biri bu konuda susma hakkını kullanamaz.

Müfredatta evrime yer verilmemesi, konuyu tartışanlara yanıtın hükümetten gelmesi eğitimin bilimsel temellere oturtulmasını isteyenlere gözdağıdır. Türkiye'de böyle bir gözdağına direnecek ne bir kişi ne de bir kurum var. Bundan dolayı Aziz Sancar'dan gelecek tepkiye ihtiyaç var. Şerif Mardin, politik akrabalığına rağmen İslamcıların uyguladığı baskıyı görmezden gelmedi; şimdi bizler, içinde bulunduğumuz durumu onun “Mahalle Baskısı” kavramsallaştırmasıyla yorumluyoruz. Şerif Mardin tanımlamasını, Ruşen Çakır'la yaptığı söyleşide dile getirmişti. Ben de buradan Aziz Sancar'a mikrofon uzatıyorum; Türkiye'de Evrim Kuramı öğretim programına alınmadı, bilimsel faaliyet alanınız olan Evrim Kuramının önemini ifade eden, iktidar partisini uyaran bir açıklamanız olacak mı?⁴

24 Şubat 2017

...

Türkiye, tarihinin en kapsamlı program değişikliğini 1968'de yaptı. 68 programı altı (6) yıllık çalışmanın ürünüydü. Sorun tespiti, alan çalışması, pilot uygulama ve kitapların hazırlanması gibi

⁴ Ekoloji ve Evrimsel Biyoloji Derneği, Moleküller Biyoloji Derneği ve Biyologlar Dayanışma Derneği temsilcilerinin yanı sıra Ankara Üniversitesi Antropoloji Bölümü, Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, Boğaziçi Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü ve Hacettepe Üniversitesi Biyoloji Bölümü ve Ortaoğru Teknik Üniversitesi Biyolojik Bilimler Bölümü öğretim üyeleri, öğretim programlarında Evrim Kuramına yer verilmesinin önemini izah eden bir rapor hazırladı. Rapor, 24.02.2017 günü MEB Bakan Yardımcısı Orhan Erdem, Talim Terbiye Kurulu ve ilgili komisyon üyelerine teslim edildi. Aziz Sancar'dan beklenen/umulan açıklama gelmedi.

program yapma tekniğinin olmazsa olmazları bu sürede gerçekleştirildi. Ölümünden bir süre önce, komisyonlardan birinin başkanı olan Hoca'ya “çok oyalanmışsınız” demiştim de ağzımın payını oracıkta almıştım. Hoca, “program yapmak aceleyle getirilecek iş değil, zaman hesabı yapanlar hırsızlar ve tecavüzcülerdir. Tecavüzcü için sevişme süresi zaman kaybıdır.” deyiverdi.

Peki, programları altı yılda alt kez değiştiren AKP'nin acelesi ne? Bu sorunun bildiklerimizin dışında bir başka yanıtı daha var: Uzun iktidar döneminde Cemaate teslim edilmiş eğitim materyali piyasasını devralmak.

Eğitim, Türkiye küçülürken yüzde 20'nin üzerinde büyüyen bir sektör. 2015 yılı eğitim harcaması 135 milyar 22 milyon TL. Harcamanın yüzde 25,6'sı doğrudan hane halkının cebinden çıkıyor. 34 milyar 565 milyon 632 bin liraya tekabül eden harcamada en büyük pay ise eğitim materyaline ait. AKP'nin, daha düne kadar yüzde 70'i Cemaat kontrolünde olan bu devasa yayın ekonomisini piyasa kurallarına terk edeceği düşünülemez elbet!

Programların değişmesi, ders kitaplarının yanı sıra, okul öncesinden ortaöğretim son sınıflarına kadar tüm eğitim materyallerinin değişmesi anlamına gelir. Programlarla başlayan operasyon, yüzlerce derse yardımcı olarak üretilen basılı ve dijital platformlar için hazırlanan yayıncılık alanında devam edecek.

...